

Rugsėjo 6-ąją sukako 13 metų, kuomet čečėnų tautos valia buvo paskelbta nepriklausomybė

Mažos valstybės siela yra laisvė, pagrindas - teisė, brangiausias turtas - jos kultūra.

Juozas Eretas

Mažos tautos ir jos valstybės naikinimas nepajėgus sunaikinti jos sielą, taigi - ir laisvės troškimą. Kovą prieš ją - beprasmi, pelno visuotinį pasmerkimą.

Teisė yra esminė Kūrėjo suteikta dovana, todėl jos paneigti negali joks žemiškas valdovas.

Mažųjų tautų ir jų valstybių buvimas praturtina pasaulį, todėl jų skriaudimas - skriauda visiems.

Čečėnijos valstybinis himnas

MIRTIS ARBA LAISVĖ

*Atsiradam, kai vilkei vilkiukai ėmė inkšti prie kojų.
Mums parinko vardus auštant rytui, kai liūtas riaumėjo.
Mus erelių lizduos mūsų motinos švelnios maitino,
O tėvai - girių jaučius sutramdyt mokino.*

*Mūsų motinos pašventė mus savo Tautai, Tėvynei.
Jei jų joms mūsų reiks, mes sukilsim visi ligi vieno.
Mes išaugom laisvi kaip ereliai, kalnų kunigaikščiai,
Ir nėra tokių slenksčių, nuo kur pasitrauktume baugščiai.*

*Greičiau uolos granito ims tirpti kaip lydomas švinas,
Nei prarasim kovoj savo prigimtį kilnią bent vienas.
Greičiau žemė iš karščio ims skeldėt be žado,
Negu mes po žeme atsigulsime garbę praradę.*

*Niekad niekam nelenkti galvos - duodam priesaiką šventą,
Arba mirt, arba laisvės gyventi mums lemta.
Mūsų sesės dainom brolių kruviną žaizdą išgydo,
Mūsų mylinčios moterys mus išlydi į žygi.*

*Jei marins mus badu - medžio šaknį mes imsime graužti,
Jei neduos mums vandens - žolių rasą mes imsime gerti.
Atsiradam, kai vilkei vilkiukai ėmė inkšti prie kojų.
Dievui, Tautai, Tėvynei - mes savo gyvybę aukojam.*

Rusijos imperatoriaus Aleksandro II įsteigtu medaliu „Už Čečėnijos ir Dagestano užkariavimą“ buvo apdovanojami kariškiai, dvasininkai, medikai, valdininkai, dalyvavę užkariavimo mūšiuose ir ekspedicijose 1857-1859 m. Iš sidabro buvo pagaminta 147 tūkst. medalių.

Pirmasis genocidas - Rusijos grobiamasis kolonijinis karas prieš Čečėnijos valstybę 19 amžiuje. Jis be pertraukos tęsėsi 50 metų ir nusinešė 90 proc. čečėnų gyvybių.

Antrasis genocidas - visos čečėnų tautos deportacija į Sibirą ir Vidurinę Aziją 1944 m. Ji tęsėsi 13 metų ir sunaikino 70 proc. čečėnų tautos.

Trečiasis genocidas - kolonijinis Rusijos karas prieš Čečėnijos Respubliką Ičkeriją 1994-1996 m. Jo metu žuvo apie 100 tūkst. žmonių ir sunaikinta 80 proc. krašto ekonomikos.

Ketvirtasis genocidas - nuo 1999 m. liepos iki šiol tęsiasi naujas kolonijinio Rusijos karo etapas prieš čečėnų tautą ir jos valstybę. Karas vykdomas išdeginotos žemės, valstybinio teroro, sekimo, išvijimo ir naikavimo metodu. Jau nužudyta apie 100 tūkst. žmonių, per 500 tūkst. Čečėnijos piliečių tapo pabėgėliais, krašto ekonomika visiškai sunaikinta.

Rusija nesilaiko savo pasirašytų tarptautinių įsipareigojimų - pažeidžiamos čečėnų tautos teisės, pažeidžiami JTO dokumentai:

Deklaracija dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms (1960 12 14)

„Visos tautos turi apsisprendimo teisę. Remdamosi šia teise, jos laisvai nustato savo politinį statusą ir laisvai garantuoja savo ekonominį, socialinį ir kultūrinį vystymąsi“.

Tarptautinis pilietinių ir politinių teisių paktas (1966 12 16)

1 straipsnis: „Visos tautos turi apsisprendimo teisę. Remdamosi šia teise, jos laisvai nustato savo politinį statusą ir laisvai garantuoja savo ekonominį, socialinį ir kultūrinį vystymąsi“.

50 straipsnis: „Šio pakto nuostatos taikomos visoms federacinių valstybių dalims be jokių apribojimų ar išimčių“.

Deklaracija dėl tarptautinės teisės principų, susijusių su valstybių draugiškais santykiais ir bendradarbiavimu pagal Jungtinių Tautų Organizacijos įstatus (1970 10 24)

Suverenios ir nepriklausomos valstybės sukūrimas, laisvas prisijungimas prie nepriklausomos valstybės arba susijungimas su ja arba kokio nors kitokio politinio statuso, tautos laisvai pasirinkto, nustatymas yra būdai tai tautai įgyvendinti apsisprendimo teisę“.

*Tarptautinė parlamentarų grupė
Čečėnijos problemoms*

„Varpui“ rašo

Laiškas „VARPUI“ iš JAV

Jums rašo H. Padisonas apie savo tėvą, kuris buvo savanoris-kūrėjas. Už drąsą buvo apdovanotas Vyčio kryžiaus ordinais, 1 ir 2 laipsnio (Nr. 198, paragrafas 16 ir 360, paragrafas 4). Iš įstojamą pareiškimo trumpai susipažinsite su Fricu Padisonu (a+a.). Pabrėžiu, kad jis buvo didelis Lietuvos patriotas. Turiu pažymėti, kad tėvas nemėgo kalbėti apie praeitį, todėl apie minimą laikotarpį nieko papildyti negaliu. Tik pridursiu, kad 1952 m. jį suėmė KGB ir 1953 m. pradžioje (rodos vasario mėn) nuteisė 25 metams. Pagrindinis kaltinimas buvo dalyvavimas kovoje prieš bolševikus. Jis Udmurtijos lageriuose išbuvo apie 4 metus.

Su pagarba **H. Padison**

